

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/377/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412202785
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412202785.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45535108, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Alexander Kasatkin, advokát a prokurista, proti odporcovi E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v K., K. č. XXX, za účasti OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42247268, so sídlom v Košiciach, Sofijská č. 13, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Stará Baštová č. 2, o zaplatenie 292,78 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 9C/61/2013-80 zo dňa 12.03.2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 54,09 € do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Rozhodol tak o trovách konania po tom, čo pôvodným rozsudkom č.k 9C/61/2013-60 zo dňa 02.07.2013 odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 43,83 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 42,17 € od 27.03.2009 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1,66 € od 27.04.2009 do zaplatenia (prvý výrok), v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie sumy 248,95 € s príslušenstvom návrh navrhovateľa zamietol (druhý výrok) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (tretí výrok). Na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom na strane odporcu odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení č.k. 17Co/540/2013-75 zo dňa 25.06.2014 uložil okresnému súdu rozhodnúť o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajší účastník na strane odporcu s tým, že svoje rozhodnutie primeraným spôsobom stručne odôvodní v zmysle § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.; po stručnom uvedení pomeru úspechu a neúspechu účastníkov konania vo veci uložil okresnému súdu vyjadriť sa aj k argumentácii vedľajšieho účastníka o jeho vstupe do konania na strane odporcu len v časti o uplatnenom nároku z titulu zmluvnej pokuty (vo vzťahu k možnosti alebo nemožnosti vstupu vedľajšieho účastníka len do časti konania). Okresný súd pri opätovnom rozhodnutí o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu v napadnutom uznesení vychádzal z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/181/2013 zo dňa 12.08.2014; s poukazom na citované uznesenie uviedol, že ak má byť náhrada nákladov rozdelená podľa § 142 ods. 2 O.s.p. je treba určiť pomer úspechu obidvoch strán k celému predmetu konania. Režim náhrady trov konania zdieľa vedľajší účastník s hlavným účastníkom, na strane ktorého do konania vstúpi. Závery vedľajšieho účastníka

spočívajúce v tom, že mal v danej veci 100 % úspech vzhľadom na to, že nevstúpil do celého predmetu konania, ale iba do tej časti, v ktorej bol odporca úspešný (100 %), sú zmätočné a nemajú oporu v platnej právnej úprave. Navrhovateľ bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 43,83 €, t.j. 14,97 %, v časti o zaplatenie sumy 248,95 € bol úspešný odporca, t.j. 85,03 % (pričom neúspech navrhovateľa je úspechom odporcu), odporcovi tak vzniklo právo na náhradu 70,06 % (85,03 % - 14,97 %) jeho účelne vynaložených trov; keďže odporcovi vzniklo právo na náhradu pomernej časti účelne vynaložených trov konania, vzniklo toto právo v rovnakom pomere aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnil náhradu trov konania spolu v sume 77,20 € (za dva úkony právnej služby po 21,58 € plus režijný paušál za rok 2012 v sume 7,63 € plus režijný paušál za rok 2013 v sume 7,81 € plus trovy odvolacieho konania v sume 18,60 € za odvolanie proti výroku o trovách konania) a okresný súd mu z nich priznal v rozsahu 70,06 %, t.j. v sume 54,09 €. O trovách konania rozhodol okresný súd obsahovo podľa § 142 ods. 2 O.s.p. (aj keď popri tomto ustanovení v odôvodnení napadnutého uznesenia nesprávne uviedol aj ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p., ktoré však z hľadiska obsahu žiadnym spôsobom neaplikoval).

Proti uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie (č.l. 84-88 spisu). Navrhol zmenu uznesenia v zmysle nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Vyjadril názor, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil. Trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené, pretože neboli nevyhnutne potrebné na bránenie práva. Vedľajší účastník má byť odborne pripravený na poskytovanie právnej pomoci spotrebiteľom bez potreby právneho zastúpenia. Zdôraznil, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konania nepredstavuje žiadny prínos a spôsobuje len vynakladanie neúčelných trov právneho zastúpenia. Na vstup vedľajšieho účastníka do konania je nevyhnutný výslovný súhlas účastníka, ktorého záujmy chce v konaní podporovať, keď takýto súhlas odporca neudelil. V závere poukázal na legislatívne zmeny Občianskeho súdneho poriadku týkajúce sa ustanovenia § 93 O.s.p. Navrhovateľ si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ v čase podania návrhu na začatie konania disponoval rozsudkami odvolacích súdov, ktoré vyhlásili zmluvnú pokutu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, napriek tomu si v tisícoch prípadoch uplatňoval cestou súdov neodôvodnenými návrhmi plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak by bol navrhovateľ odbremený od sankcie náhrady trov konania, resp. by mu mali byť dokonca priznané trovy odvolacieho konania, nič mu nebude brániť v budúcnosti žalovať spotrebiteľov z nárokov vychádzajúcich z neprijateľnej zmluvnej podmienky - zmluvnej pokuty. Vo vzťahu k účelnosti trov uviedol, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, pričom poukázal na najnovšie komentáre k Občianskemu súdnemu poriadku. Zdôraznil, že účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritériá, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Ak by trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené, potom sú neúčelné aj trovy právneho zastúpenia všetkých bánk, poisťovní, spoločností zaoberajúcich sa vymáhaním pohľadávok, prepravných spoločností, mobilných operátorov, dodávateľov energií a iných navrhovateľov, pre ktorých je charakteristické, že sa dajú zastúpiť advokátom, čo je v rozpore s dennodennou realitou na všetkých súdoch v Slovenskej republike. Je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda má v súlade s článkom 47 Ústavy SR aj Občianskym súdnym poriadkom, právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. V tomto smere poukázal na právny názor Najvyššieho súdu v uznesení sp. zn. 3MCdo/30/2012 zo dňa 17.10.2013. Ak by mal súd prijať argumentáciu navrhovateľa, tak potom vzhľadom na jeho nepochybne profesionálne vymáhanie pohľadávok, by sa malo to isté pravidlo aplikovať aj na neho samotného a úkony právneho zástupcu navrhovateľa, keďže sú podávané hromadne a rutinne, označiť za neúčelné a náhradu trov konania mu nepriznať.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi po jeho zmene (§ 172 ods. 6 O.s.p.; č.l. 23 spisu, č.l. 26 spisu) domáhal zaplata sumy 292,78 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 42,17 € od 28.03.2009 do zaplata, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1,66 € od 28.04.2009 do zaplata, vo výške 9 % ročne zo sumy 248,95 € od 28.04.2010 do zaplata a náhrady trov konania z titulu dlžnej odplaty za poskytnuté elektronické komunikačné služby a z titulu zmluvnej pokuty podľa zmluvy o pripojení. V priebehu konania doručil vedľajší účastník okresnému súdu písomné podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu (k vstupu vedľajšieho účastníka do konania došlo do 31.12.2014). Vo vyjadrení k návrhu navrhovateľa v podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu vedľajší účastník poukázal najmä na spotrebiteľský charakter vzťahu založený zmluvou o pripojení a na dojednanie o zmluvnej pokute ako neprijateľnej zmluvnej podmienke v spornej zmluve o pripojení. Následne okresný súd o návrhu navrhovateľa rozhodol rozsudkom č.k 9C/61/2013-60 zo dňa 02.07.2013, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 43,83 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 42,17 € od 27.03.2009 do zaplata, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1,66 € od 27.04.2009 do zaplata (prvý výrok) a v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplata sumy 248,95 € s príslušenstvom návrh navrhovateľa zamietol (druhý výrok); z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že výrok o zamietnutí návrhu navrhovateľa v prevyšujúcej časti okresný súd oprel o neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute, ktoré vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a vedľajším účastníkom je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. S otázkami, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, sa odvolací súd vysporiadal už v odôvodnení zrušujúceho uznesenia č.k. 17Co/540/2013-75 zo dňa 25.06.2014, na ktoré v tomto smere v plnom rozsahu odkazuje. Odvolací súd preto len v krátkosti poukazuje na skutočnosť, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. (podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014) nastávajú okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný; prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnosťami. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov; pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

K odvolacej námietke navrhovateľa odvolací súd pre úplnosť uvádza, že od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinným od 01.01.2015 sa v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vložila nová druhá veta, ktorá znie: "Ak ako vedľajší

účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada."; predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia, v zmysle ustálených procesných zásad sa preto v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; súčasne v zmysle zásady zákazu retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov a legitímne očakávania, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné späťne vyžadovať splnenie podmienok zavedených novou právnou úpravou, ktoré právná úprava účinná do 31.12.2014 nevyžadovala.

Pokiaľ ide o ďalšiu odvoláciu námietku navrhovateľa z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Nakoľko v prejednávanej veci zamietnutím návrhu navrhovateľa v prevažnej časti bol pomerne úspešnejší odporca a vzniklo mu právo na náhradu trov konania, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov; pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia; vzhľadom na to, že k zamietnutiu návrhu navrhovateľa zo strany okresného súdu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty s príslušenstvom došlo v podstate z dôvodu, ktorý uviedol vo svojom vyjadrení aj vedľajší účastník na strane odporcu (neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute), jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval aj odvolací súd za vynaložené účelne.

Na rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov konania v prípade čiastočného úspechu je vždy potrebné vypočítať rozdiel pomerných úspechov účastníkov konania a podľa veľkosti výsledku priznať jednému (úspešnejšiemu účastníkovi) náhradu účelne vynaložených trov konania. Okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v novom rozhodnutí o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol správne v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., a podľa zistenia odvolacieho súdu správne určil pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania vo vzťahu k predmetu konania a výsledku konania, keď uviedol, že navrhovateľ bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 43,83 €, t.j. 14,97 %, v časti o zaplatenie sumy 248,95 € bol úspešný odporca, t.j. 85,03 % (pričom neúspech navrhovateľa je úspechom odporcu), a odporcovi tak vzniklo právo na náhradu 70,06 % (85,03 % - 14,97 %) jeho účelne vynaložených trov. Nakoľko odporcovi vzniklo právo na náhradu pomernej časti účelne vynaložených trov konania, vzniklo toto právo v rovnakom pomere aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Právny zástupca vedľajšieho účastníka pri poskytovaní právnej pomoci vedľajšiemu účastníkovi uplatnil len nevyhnutné úkony právnych služieb, ktoré boli potrebné na ochranu jeho záujmov, a to - 1. príprava a prevzatie zastúpenia v sume 21,58 € plus režijný paušál za rok 2012 v sume 7,63 €, 2. vyjadrenie k návrhu na začatie konania v sume 21,58 € plus režijný paušál za rok 2013 v sume 7,81 €, spolu 58,60 €; v súvislosti s podaným odvolaním proti rozsudku č.k. 9C/61/2013-60 zo dňa 02.07.2013 uplatnil trovy odvolacieho konania v sume 18,60 € za jeden úkon právnej služby, a to odmenu za podanie odvolania v sume 10,79 € spolu s režijným paušálom za rok 2013 v sume 7,81 €, čo spolu predstavuje trovy konania vedľajšieho účastníka v sume 77,20 €; s ohľadom na pomer úspechu odporcu v konaní v rozsahu 70,06 % bola vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania v sume 54,09 € (70,06 % zo sumy 77,20 €).

Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník na strane odporcu bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže však vedľajší účastník neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani mu žiadne trovy konania zo spisu nevyplývajú, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.